

241

2437-2442

V. A nemzetközi igazságosság és szolidaritás

2437 Az erőforrások és a gazdasági eszközök nemzetközi szinten olyannyira egyenlőtlenek, hogy ez a nemzetek között valóságos "szakadékot" okoz. Egyik oldalon vannak azok, akik a növekedés eszközeit birtokukban tartják és fejlesztik, a másik oldalon, akik egyre inkább eladósodnak.

2438 Napjainkban különböző vallási, politikai, gazdasági és pénzügyi természetű okok "teszik világméretűvé a szociális kérdést". Az egymástól politikailag már kölcsönösen függő nemzetek között szükség van a szolidaritásra. Még inkább szükség van rá, amikor azoknak a "gonosz mesterkedéseknek" megfékezéséről van szó, amelyek akadályozzák a kevésbé fejlett országok fejlődését. A helyzetükkel visszaélő, szinte uzsorás pénzügyi rendszereket, a nemzetek közötti igazságtalan kereskedelmi kapcsolatokat és a fegyverkezési hajszát föl kell váltania a közös erőfeszítésnek az erőforrások mozgósítására az erkölcsi, kulturális és gazdasági fejlődés érdekében; és újra meg kell határozni "az értékek prioritását és hierarchiáját".

2439 A gazdag országoknak súlyos erkölcsi felelőssége van azokkal szemben, amelyek önmaguktól nem tudják biztosítani fejlődésük eszközeit vagy tragikus történelmi események megakadályozták őket ebben. Erre a szolidaritás és a szeretet kötelez; de az igazságosság is olyan esetben, ha a gazdag országok jóléte olyan forrásokból ered, amelyet nem fizettek meg méltányosan.

2440 A közvetlen segítség megfelelő válasz a rendkívüli -- például a természeti katasztrófák, járványok stb. által okozott -- szükséghelyzetekre. Nem elegendő azonban a nyomor súlyos bajainak orvoslására, sem a szükségletekről való tartós gondoskodásra. Át kell alakítani a nemzetközi gazdasági és pénzügyi szervezeteket, hogy jobban segítsék az igazságos kapcsolatokat a kevésbé fejlett országokkal. Támogatni kell a szegény országokat növekedésükre és fölszabadtításukra irányuló erőfeszítéseikben. Ezeket az elveket egész különleges módon kell alkalmazni a mezőgazdasági munka területén. Különösen a harmadik világban a szegények döntő többségét a földművesek alkotják.

2441 Az emberi társadalom integrális fejlődésének alapjához tartozik az Isten iránti érzék és önismeret növelése. Ez a fejlődés gyarapítja az anyagi javakat, és a személy és szabadsága szolgálatába állítja őket. Csökkenti a nyomort és a gazdasági visszaélést. Növeli a kultúrák identitásának és a transzcendenciára való nyitottságnak tiszteletben tartását.

2442 Nem az Egyház pásztorainak a dolga, hogy közvetlenül beavatkozzanak a politikai akciókba és a társadalmi élet megszervezésébe. Ez a feladat a világi hívők hivatásának része, akik saját kezdeményezésből honfitársaikkal együtt cselekednek. A szociális tevékenység konkrét utak sokféleségét foglalhatja magában. Mindig a közjóra kell irányulnia, és igazodnia kell az evangéliumi üzenethez és az Egyház tanításához. A világi hívők feladata, hogy "keresztény elkötelezettséggel mintegy lélekkel hassák át a földi dolgokat, és ezekben mutassák meg, hogy a béke és az igazság tanúi és munkásai."